

FOFREM, LETEM, ITĀ•LIĀ•

StĀ™eda, 09 zĀĭĀ™Ā- 2009

Nebudu popisovat památky, ty jistĀ› všichni znáte. V tureckém Ā•lĀnku jsem se zamĀ›Ā™ĭla napĀ™. na prevĕty, tady jsem se zamĀ›Ā™ĭla na turisty. V jednom poĀ™adu na Spektu byl i poĀ™ad na toto tĕma - jacĭ jsou turistĕ z jednotlivĕch zemĭ. NejhĀ™e dopadli Japonci, nejlĕpe AmeriĀ•anĕ. Oni ti Japonci majĭ totiĀ¾ tak mĀlo dovolenĕ, Ā¾e kdyĀ¾ se uĀ¾ nĀ›kam do musejĭ toho stihnout prostĀ› moc - nebo co...

Ovšem, temperamentnĭ Italovĕ jsou Ā¾ivel... V BenĀtkách jsme se setkali s jednĭm vĀ›ru nepĀ™ĭjemnĭm - byl tĕ "regulovĀĭk" v chrĀmu na nĀm. Sv. Marka, kterĕ nĀs po vystĀnĭ fronty nevpuřtil dovnĭtĀ™. Mluvil pouze italsky, takĀ¾e jazykovĀ bariĕra. Domluvili jsme se pak s jinĕmi turisty, Ā¾e багаĀ¾ is problem - musĭme nĀ›kde najĭt ũschovnu. Našli jsme, s lĭstky v ruce pak všechny chrĀmofrontovce pĀ™edbĀ›hli - a koneĀ›nĀ› vstoupili. StĀlo to za to! Všude byli samĭ Japonci, ovĀ›eni foĀ›Āky, krmĭcĭ holuby, fotĭcĭ se všude moĀ›nĀ›, vĕskajĭcĭ, spĀ›chajĭ. Co se dalšĭho putovĀnĭ po pamĀtkách dotĕĀ•e, kdyĀ¾ jsme se schvĀcenĭ dopotĀceli na loĀ•, prĀ›vodkynĀ› nĀm sdĀ›lila, Ā¾e si mĀme vybrat mezi dvĀ›ma moĀ›nostmi: buĀ›to uvidĭme všechno, ale jen zvenĀ›i, nebo jen jednu vĀ›c dĀ›kladnĀ› ze všech stran. Vybrali jsme variantu b). TakĀ¾e - Pisa poklusem klus s jednĭm polointeriĕrem - vĕstup nĀ› tu šikmĭci. Je zajĭmavĕ, jak je to lidskĕ oko dokonalĕ oproti foĀ›Āku. AĀ› jsme ji fotili, jak jsme chtĀ›li, dlouho nĀm pĀ™ĭpadala na fotce mĀlo šikmĀ! Ale je, fakt je. A opĀ›t turistĕ... PochopitelnĀ› nejmĭc jich pŕozovalo u "podpĭrĀnĭ" šikmĕ vĀ›Ā¾e - a hĀdejte kdo? No jistĀ›, Japonci. Florencie je nĀdhera, ale tam jsme stihli fakt jen exteriĕry. Co o nĭ? Centrum ToskĀnska, zaloĀ›ena uĀ¾ v 1. stoletĭ pĀ™.nl! NejmĀ›tšĭ rozkvĀ›t zaznamenala za Medice v 16. stoletĭ. Slavnĕ Michelangelo tam spĭ svĀ›j vĀ›Ānĕy sen ve františĀnskĕ bazilice Santa Croce. V roce 1982 se Firenze stala pamĀtkou Unesco. Je plnĀ umĀ›lcĀ› a kejkliĀ™Ā›, ulice tam postĀ› Ā¾ijĭ.

PosedĀ›li jsme v kavĀrniĀ•ce s vĕhledem na krĀsnou kopii Davida - to vĀm byla atmosfĕra! Tady se nĀrodnosti turistĀ› fantasticky mĭchaly, ũplnĕ babylŕn. NĀsledoval Ā›m, kde nĀs oslovil stoprocentnĀ› nejmĭc AndĀ›skĕ hrad. PĀ›vodnĀ› byl 139 vybudovĀn jako rodinnĕ sĭdlo cĭsaĀ™e HadriĀna, pozdĀ›ji se stal sĭdlem a jakousĭ pevnostĭ papeĀ¾Ā›. Svĕho Ā•asu v nĀ›nĀ› mĀ›li i hambinec.

SvĀ›j prĀ›let mĀ›stem jsme skonĀ›ili u Kolosea a pak se podle mapy vydali zpĀ›t, kĀ™ĭĀ¾em krĀ¾em mĀ›stskĕmi ulicemi jsme udĀ›lali hromadu fotek - od prvĭho babyboxu, kterĕ dal zbudovat ve zdi nemocnice cĭsaĀ™ JuliĀn (jak vidĭte, dnes nic novĕho pod sluncem), pĀ™es luxusnĭ byt Sophie Loren aĀ¾ po FontĀnu di Trevi... a všude lidĭ, jak v Ā•ĭnskĕ samoobsluze.

Poslednĭ zastĀvka - Neapol, Vesuv, Pompeje. Neapol nic moc, Vesuv nĀ›co mimoĀ™Ādnĕho - poĀ™Ād se z nĀ›j Ā•oudĭ a podle pĀ™ĭmedpovĀ›dĭ mĀ bouchat kaĀ¾dĕch 2000 let; takĀ¾e zhruba kolem roku 2080 se mĀ ZemĀ›koule na co tĀ›šit. JaponcĀ› kupodivu minimĀlnĀ›, zato spouřta Ā•echĀ› a ItalĀ›. Obrovskĕ areĀl Pompejĭ, to je na celĕ den a ne jen na kus odpoledne. Je zajĭmavĕ, Ā¾e nejzachovalejšĭ dĀ›m, kde zĀ›staly i dveĀ™e, po kterĕch není jinde ani pamĀtky, je mĭstnĭ nevĀ›stinec... Poslednĭ den na italskĕ pĀ›dĀ› jsme proĀ¾ili na ostrovĀ› Capri, kterĕ mĀ› osobnĀ› trochu zklamal. Mĭt tĕ otĀzkou prestiĀ¾e, ono se jich sem uĀ¾ totiĀ¾ moc nevejde. PĀ›knĀ› byla tedy projĭĀ¾Ā•ka v Modrĕ jeskynĭ, kde gondoliĕĀ™ĭ tklivĕ italskĕ pĭsnĀ›, kterĕ se tam pĀ™ĭekrĀsnĀ› rozlĕhaly. No - a pak jsme si zaplavali v moĀ™ĭ, nakoupili suvenĕry, vĭno a tĀ›stoviny a pluli domĀ›. o o o o Celou dovolenou jsme museli bĕt na ulicĭch bdĀ›lĭ a ostraĀ¾ĭtĭ - z dĀ›vodu kouĀ™enĭ. nesmĭ hulit v hospodĀch a vĀ›bec nikde. TakĀ¾e všichni bĀ›hajĭ po ulicĭch se zapĀlenĕmi cigaretami a mohou vĀs propĀlit. PostĀvajĭ kouĀ™ĭce ve dveĀ™ĭch krĀmkĀ›, taveren, galeriĭ. VypadĀ to srandovnĀ›. Oproti tĀ™ĕba Ā•ĭnskĕm pomĀ›rĀ› se kromĀ› chrĀmĀ› zase kouĀ™ĭ ũplnĀ› všude, i ve vlaku a vĕtahu... Lĕto budiĀ¾ pochvĀleno a jĀ jdu pro katalog 2009/2010.

Wendy